

INFORMATOR PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA ŚW. ANNY

Święto Świętej Rodziny - 27 grudnia 2020 r.

EWANGELIA (Łk 2,22-40)

Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby Go przedstawić Panu.

Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: "Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu". Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.

A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił:

"Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa.

Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela".

A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: "Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu".

Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostała wdową. Liczyła już osiemdziesiąty czwarty rok życia. Nie rozstawała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedszy w tej właśnie chwili, słaWiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jerozolimy. A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta Nazaret. Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

KOMENTARZ

Niedziela Świętej Rodziny, którą dzisiaj przeżywamy zaprasza nas, by skupić się na rodzinie, która powinna być wspólnotą miłości, powinna być święta.

Rodzina od najdawniejszych czasów była w centrum uwagi i zajmowała bardzo ważne miejsce w życiu społecznym. Księgi Starego i Nowego Testamentu pełne są obrazów, przykładów i wskazówek moralnych dotyczących małżeństwa oraz życia rodzinnego. Rodzina jako grupa społeczna zabezpiecza ciągłość biologiczną społeczeństwa. Etymologicznie słowo „rodzina” wypływa z pojęcia „rodzenia”. Dlatego też można stwierdzić, iż podstawą istnienia rodziny jest rodzenie potomstwa czy adopcja. Rodzina odgrywa ogromną rolę w życiu człowieka i jest uznawana za element jej rozwoju. Powinna być źródłem wzajemnej miłości, szacunku i solidarności. Jednak w chwili obecnej polskiej rodzinie przypadło funkcjonować w bardzo trudnym czasie. Zachwiana została hierarchia wartości, tak żmudnie budowana przez stulecia, pogorszył się poziom materialny wielu rodzin, rozluźnieniu uległy normy etyczne i moralne, a także więzi emocjonalne między jej członkami. Ogromnym zagrożeniem dla rodziny jest bezrobocie, rozłąki zagraniczne małżeństw, liberalizacja związków i poglądów etycznych. Wielu ludzi żyje w bardzo trudnej sytuacji, w dramatycznych warunkach, dlatego też narasta w nich poczucie bezradności i krzywdy, co niewątpliwie ujemnie wpływa na ogólne funkcjonowanie rodziny. Załamują się wtedy hierarchie wartości i wspólne więzi. (por. Joanna Swędrak - Model życia współczesnej rodziny).

Już od pewnego czasu rodzina jest zagrożona atakiem różnych wrogich sił, które próbują zdyskredytować jej ważność w kształtowaniu społeczeństw i narodów. Widząc te próby niszczenia rodziny papież Benedykt XV w 1921 roku ustanowił święto świętej Rodziny z Nazaretu, aby wszystkie rodziny odkrywały sens swojego życia i misji.

Dzięki Świętej Rodzinie, w której i przez którą przyszedł na świat Zbawiciel Świata, każda rodzina może się stawać świętą rodziną. Kiedy? Stanie się tak, gdy w naszych rodzinach Chrystus będzie kochany i przyjmowany z „całym bogactwem”, z Jego nauką zawartą w Ewangelii, będzie przyjmowany w sakramentach św. i adorowany w Najświętszym sakramencie, będzie szanowany w całym stworzeniu. Nasze rodziny będą święte, gdy wszelkie rodzinne relacje, jakie zachodzą między małżonkami, rodzicami, rodzeństwem i dziećmi zostaną uzdrowione. A stanie się tak tylko wtedy, gdy sercami naszymi i naszych rodzin zacznie rządzić „pokój Chrystusowy”.

Prośmy Rodzinę z Nazaretu: Maryję, Józefa i Jezusa, aby stanowili dla rodzin całego świata prawdziwy wzór miłości, wiary i wzajemnego zaufania. Prośmy, aby Rodzina Święta była wzorem, a jednocześnie wstawiała się za wszystkimi rodzinami, które mogą znajdować się w sytuacjach trudnych, tam, gdzie chodzi o wiarę, tam, gdzie stawką jest miłość, tam, gdzie trzeba w wierze i miłości patrzeć na każde budzące i tworzące się życie.

Ks. Proboszcz

Rok 2021 Rokiem św. Józefa **List apostolski papieża Franciszka**

Fragmenty

Mateusz i Łukasz, dwaj ewangeliści, którzy ukazali postać św. Józefa, niewiele mówią, ale wystarczająco dużo, aby zrozumieć, jakim był ojcem oraz misję powierzoną mu przez Opatrzność.

W 150. rocznicę ogłoszenia św. Józefa przez bł. Piusa IX, 8 grudnia 1870 r., Patronem Kościoła Katolickiego, chciałbym podzielić się z wami kilkoma osobistymi refleksjami na temat tej niezwyklej postaci, tak bliskiej ludzkiej kondycji każdego z nas. Pragnienie to narastało w ciągu minionych miesięcy pandemii, w których możemy doświadczyć, pośród dotykającego nas kryzysu, że „nasze życia są tkane i wpierane przez

zwykle osoby – zazwyczaj zapomniane – które nie występują w tytułach gazet i magazynów, ani na wielkiej scenie ostatniego show, lecz niewątpliwie dziś zapisują decydujące wydarzenia na kartach naszej historii – są nimi lekarze, pielęgniarki i pielęgniarze, pracownicy supermarketów, sprzątacze, opiekunowie i opiekunki, kierowcy samochodów dostawczych, siły porządkowe, wolontariusze, kapłani, zakonnice i wielu innych, którzy zrozumieli, że nikt nie ratuje się sam. [...] Ileż osób codziennie praktykuje cierpliwość i napełnia innych nadzieją, starając się nie siać paniki, ale współodpowiedzialność. Ileż ojców, matek, dziadków i babć, nauczycieli pokazuje naszym dzieciom, poprzez małe, codzienne gesty, jak stawiać czoło kryzysowi i go pokonywać, dostosowując zwyczaje, podnosząc wzrok i zachęcając do modlitwy. Ileż osób modli się, ofiarowuje i wstawia w intencji dobra wszystkich”. Wszyscy mogą znaleźć w św. Józefie, mężu, który przechodzi niezauważony, człowieku codziennej obecności, dyskretnej i ukrytej, orędownika, pomocnika i przewodnika w chwilach trudnych. Święty Józef przypomina nam, że ci wszyscy, którzy są pozornie ukryci lub na „drugiej linii”, mają wyjątkowy czynny udział w historii zbawienia. Im wszystkim należy się słowo uznania i wdzięczności.

Ogłoszenia

- W czwartek kończymy rok kalendarzowy. W związku z nowymi ograniczeniami z racji pandemii w czwartek Msza św. dziękczynna będzie godzinę wcześniej, zapraszamy o 17.30 na Mszę św. i nabożeństwo dziękczynno-przebłagalne.
- W piątek, 1 stycznia w Nowy Rok przypada uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki. Porządek Mszy św. jak w każdą niedzielę. Nie będzie Mszy św. o godz. 11.30 w domu parafialnym. W piątek, w Nowy Rok można spożywać pokarmy mięsne. W tym dniu przypada również pierwszy piątek miesiąca.
- W pierwszą sobotę miesiąca nabożeństwo do Niepokalanego Serca Najśw. Maryi Panny po Mszy św. o godz. 8.00. Kapłani udadzą się do chorych. Wieczorem adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 20.00.
- Za tydzień spotkanie Kół Żywego Różańca o godz. 16.00, o godz. 17.45 Nieszpory i adoracja z racji I niedzieli miesiąca.